

“Inner Wheel President” Een droom die werkelijkheid is geworden.

35 jaar na Anne Lebeau een “International President” uit België-Luxemburg.

Met ongeveer 3900 clubs wereldwijd, niet zo evident om verkozen te worden, temeer dat er vele kandidaten zijn en onder meer teveel uit Europa.

Ik had het geluk in **2010 verkozen te worden tot internationaal penningmeester**. Dit waren drie zeer intense jaren. Niet alleen de financiën interesseren mij, maar mijn passie voor communicatie en media, maken dat ik mee aan de wieg stond van de nieuwe website en van de database van alle clubs/districten/Nationale raden.

De Conventie van Istanbul in 2012 was een mijlpaal in de geschiedenis van Inner Wheel. Van dan af zijn immers alle vrouwen toegelaten tot de vereniging.

Maar de enorme inzet van die 3 jaar beloonde niet. Verkiezingen verlopen volgens de wijze waarop de kaarten gelegd zijn. We waren met 6 kandidaten uit Europa..... en ... een Indische werd verkozen.

Dat gaf me een jaar verlof.

Ik werd tenslotte verkozen als **Vicepresident** in 2014-2015. Dat jaar als Vice was ik verantwoordelijk voor de **contacten met de United Nations** vertegenwoordigers en voor de contacten met de **Non Districted clubs**.

Twee boeiende materies. Ik had de opportuniteit deel te nemen aan de **Meeting over Status of Women** in New York. (Maart 2015) Een week intens vergaderen. Vele symposia waren over de status van de vrouw in Afrika en de landen van het Midden Oosten, sedert de Afrikaanse “lente” en de evolutie ervan.

Non Districted clubs. In meerdere landen zijn er slechts één of enkele clubs en bijgevolg hebben ze geen district. Die clubs zijn geïsoleerd. Board directors houden contact met hen.

Maar van sommige clubs is er geen nieuws.

Dank zij de sociale media en vooral facebook is er nu meer contact en kan de wereld zien wat zij presteren.

Het jaar van Vicepresident is ook de periode om je agenda op te maken. Uitnodigingen komen binnen. De President bepaalt zelf welke uitnodiging ze aanneemt. Het is ook niet mogelijk alles te aanvaarden. Zo kon ik niet ingaan op de uitnodiging van de Verenigde Staten, aangezien ik al had toegezegd om aanwezig te zijn op de Conference in Groot-Brittannië. Bepaalde landen liggen ook politiek gevoelig.

En het grootste werk is het zoeken naar een **thema**. Sinds een paar jaar is er nu ook een **logo**.

Ik had het idee voor het **thema** al lang, maar de verwoording heeft voor heel wat hoofdbreken gezorgd. Het werd **UNIQUE & UNITED**.

Twee sleutelwoorden, zoals ik het wou. En gedurende het jaar werd het meer U & U (is ook you and you).

Voor het Logo is google fantastisch, maar bij het zoeken kwam ik op handen en.... Ik had al een schilderij van de handen van mijn kleinkinderen. Maar intussen waren ze met 7, zes jongens en een meisje (zoals Carole Young zei: half a football team and a nurse).

En eindelijk is het zo ver. **Op 25 juni 2015** (belangrijke datum aangezien ik op 25 juni 1974 voor het eerst mama werd) werd ik geïnstalleerd als **48ste International Inner Wheel President**. Als President start je onmiddellijk aangezien je na de bestuurswissel de eerste bestuursvergadering voorziet.

Terug naar België en onmiddellijk doorreizen naar Varna in Bulgarije voor de charter ceremonie van IWC Varna Europea. De zomermaanden zijn wat rustig, maar vanaf oktober was het super druk.

In totaal meer dan **160.000 km** gevlogen, **21 bezoeken** gedaan. Maar zoals ik het noem “**MY UNIQUE YEAR**”

Telkens was het zeer emotioneel om mijn foto overal te zien, maar vooral het logo. Mijn kleinkinderen waren zo altijd met mij. In het begin realiseerden zij dat niet echt. Maar ze kwamen steeds meer aan bod en waren fier om deel uitgemaakt te hebben van mijn jaar.

Sommige bezoeken zijn wel glamour & glitter, maar alles is niet altijd zo eenvoudig. Bepaalde landen kampen met problemen en daar is veel diplomatie vereist om te bemiddelen.

Vanaf de aanslagen

van 22 maart op

Brussels airport

werd het ook

moeilijker om te

reizen. Vele vluchten

werden gewijzigd.

S t r o o p a n n e s

beletten de aankomst

van bagage of

vluchten werden geannuleerd. Bomalarm op de TGV in Frankrijk. Daar kan ik een afzonderlijk artikel over schrijven.

Al mijn bezoeken (verslag van de National Representatives) zijn te zien op de website. <http://www.internationalinnerwheel.org/presidents-visits-2015-16/>

Ik heb ook een blog gehouden die eveneens op de website staat. Daarin geef ik mijn persoonlijke indrukken. <http://www.internationalinnerwheel.org/presidents-blog/>

Van al deze bezoeken onthoud ik vooral de verscheidenheid van ontvangst.

Ieder land is UNIEK maar een algemene trend is wel als volgt: Europese landen zijn niet zo protocollair. Zo wordt er in bepaalde landen geen nationale hymne meer gespeeld (GB&I – Frankrijkom politieke redenen)

In de meeste landen wordt een kaars aangestoken” lightning the candle” (niet meer in Europa)

De IIW President wordt binnengeleid door de National Representative. In India kreeg ik zelfs een kroon op het hoofd en werd ik met de koets naar de eventzaal gebracht, wat nu niet echt mijn stijl is.

De pracht van de kledij van de Filippijnse dames is onvoorstelbaar.

Er was niet altijd tijd om **sociale projecten te bezoeken**. Dit is nochtans het meest interessante deel. Zo kon ik toch projecten bezoeken in Italië, Sri Lanka, India, Filippijnen, Reunion Island, Nieuw Zeeland.

Sommige waren zeker zeer emotioneel, zoals het tehuis voor

wat deze leden realiseren grenst aan het ongelooflijke. Zij slagen er ook in om de vluchtelingen te helpen. Maar ze hebben onuitputtelijke energie om steun van de lokale overheden te krijgen. Ik ben naar verschillende meetings geweest als “visitekaartje” om hulp te vragen. Ze vragen geen geld (is er toch niet) maar vragen steun van infrastructuur of berichten over Inner Wheel in de media. Kortom een voorbeeld.

In verschillende landen wordt er een **Conference** gehouden, waar de statuten van het land worden aangepast. Een soort mini-Conventie maar dan nationaal.

Leden zijn zeer **creatief**. In verschillende landen wordt een talent night georganiseerd. Sommigen zeer simpel maar in de Filippijnen zelfs zeer professioneel. Music Hall met o.a Cats, The King & I, Grease, Hello Dolly

In India District 301 voerde iedere club een nummer op. Meestal met thema Unique & United. En in La Réunion moest ik wel mee op het podium.

Ik was zeer fier om te gast te zijn in **Macedonia (FYROM)**. Ik zou er de **oprichting van een District** promoten (ze hadden 4 clubs). Toen ik er aankwam was de beslissing al genomen en ze waren blij dat ik heb als “surprise” het nummer meedeelde **255**. Inmiddels hebben ze een vijfde club.

In juni was ik nog in de republiek **Moldova** voor de charter overhandiging van een nieuwe club. Daar is zeker nog toekomst voor Inner Wheel.

En dat brengt mij naar de **toekomst**.

Als Past President ben ik verantwoordelijk voor **uitbreiding**. In Europa kampen veel landen met problemen (GB&I, Noorwegen) maar in de Oost Europese landen is er nog veel potentieel. Ik noem ze niet graag Oost-Europese landen, want ze zijn gewoonweg EUROPA.

Ik wil me in de toekomst verder inzetten voor de promotie van Inner Wheel in Europa. Daar is de **European meeting** het ideale werkinstrument voor.

Charlotte De Vos
IIW President 2015-2016

kinderen met down syndroom in Manilla. Alle kinderen hadden een rode roos voor mij en vochten bijna om die te overhandigen.

In Sri Lanka was een project “**rehabilitation center for war victims**”. Jonge mannen zijn slachtoffer van de oorlog met de Tamils. Die beelden kende ik alleen van oorlogsfilms, maar daar is het realiteit van vandaag.

Een **Filippijnse club** brengt iedere week een bezoek aan de **kliniek voor kinderen met oogkanker**. Je moet het maar doen.

Mijn bezoek aan **Griekenland** was ook zeer bijzonder. We kennen allemaal de situatie van de Griekse economie, maar